

Model subiect pentru Bacalaureat

prof. Raluca Miruna Soisun
Colegiul Economic „Ion Ghica” Bacău

Subiectul I _____ (40 de puncte)

Citește următorul fragment:

În Germania, prietenul cel mai apropiat al lui Caragiale a fost Paul Zarifopol, ginerele lui Gherea. În tovărășia lui, scriitorul și-a omorât urâtul care îl rodea departe de țară. Tânărul fililog era la antipodul erudiției pedante, o minte de o mobilitate extraordinară, cu disocieri ascuțite și un meloman cultivat, Caragiale îl vizita adesea la Lipsea, atras de concertele de la Gewandhaus. Zarifopol era un bun pianist, iar Caragiale, ajutat de o memorie muzicală puțin obișnuită, fluiera părți întregi din simfoniile și din operele preferate. Din bogata corespondență, păstrată în întregime, a lui Caragiale către Zarifopol, se poate reconstitui fizionomia familiară a celui dintâi. Este ceea ce lipsește pentru epoca de tinerețe și de maturitate a lui Caragiale din țară. Conservate numai în parte, misivele lui Zarifopol ne orientează asupra personalității sale, manifestată în publicistica noastră, mai ales după război. Prin disproporția vârstelor, tânărul corespondent își expune mai puțin ideile, primind cu modestie, rolul de second într-o prietenie cu un partener ilustru. Se observă totuși, în favoarea lui, o mai mare spontaneitate în vehicularea impresiilor; decât la Caragiale, ale cărui reacțiuni intelectuale au căpătat oarecare automatism. [...] Zarifopol a fost, așadar, adevăratul confident al marelui scriitor din ultimii săi ani. Totodată, Caragiale față de dânsul, și-a dus la ultima expresie a rafinamentului calitățile epistolare. În personalitatea sa se învedera o ciudată sciziune: caracterul său sociabil era familiar până la trivialitate, în vorbire, fără nicio supraveghere sau frână, poate chiar cu o voită exagerare în timp ce scrisorile sale îl arată stilat, de o curtoazie aleasă a unei convenabilități desăvârșite. Nu ne dăm seama prin ce proces sufletesc respectul față de oameni scriitorul respingea orice convenție, în relațiile verbale, cultivându-le însă pe toate în cele epistolare. Poate că din respectul scrisului, care covârșea iredespectului față de oameni. [...] Când este vorba de un tovarăș de calitate a lui Zarifopol, cu o inteligență în permanență veghetoare și lucidă, credem că nici în convorbire, Caragiale nu și-a găsit prilejurile să-l maltrateze, ca pe prieteni. Vom accepta deci o comportare egală, atât în întrevederile lor frecvente, ca și în așa de numeroasele scrisori, expediate la Lipsea. Prin vioiciunea sa intelectuală, prin mijloacele sale de judecată personală, prin iredespectul său similar față de părerile comune, Zarifopol este tovarășul ideal pe care și-l poate dori scriitorul, în

izolarea sa atât de nesuferită. [...] în ceasurile lungi de tănuire, ale căror pause sunt umplute cu scrisorile migăloase ale unuia, iuți și nervoase ale celuilalt, se confruntă două structuri intelectuale înrudite. Mai întotdeauna sunt de accord în preferințe și în repulsiuni. [...] Cu Zarifopol și ai lui își lărgește parcă familia. Este un Caragiale mai uman, mai afectiv, ocrotitor ca un părinte.

Șerban Cioculescu, *Viața lui I. L. Caragiale*

A. Scrie răspunsul la fiecare dintre următoarele cerințe cu privire la text:

1. Explică sensul structurii scriitorul și-a omorât urâtul care îl rodea departe de țară. 4 puncte
2. Indică, pe baza textului, în ce domeniu se va face cunoscută personalitatea lui Zarifopol, mai ales după război. 4 puncte
3. Explică, valorificând informațiile din text, de ce I. L. Caragiale păstrează o atitudine respectuoasă față de Zarifopol, și în vorbire, nu numai în scris. 4 puncte
4. Precizează două trăsături ale personalității lui Zarifopol, pe baza textului. 4 puncte
5. Prezintă, în 30-50 de cuvinte, portretul scriitorului I. L. Caragiale, așa cum apare în secvența: în personalitatea sa se învedera o ciudată sciziune: caracterul său sociabil era familiar până la trivialitate, în vorbire, fără nicio supraveghere sau frână, poate chiar cu o voită exagerare în timp ce scrisorile sale îl arată stilat, de o curtoazie aleasă a unei convenibilități desăvârșite. 4 puncte

Notă! Răspunsurile vor fi formulate în enunțuri.

B. Redactează un text, de 150-300 de cuvinte, în care să argumentezi dacă relațiile de prietenie contribuie sau nu la evoluția spirituală a unui scriitor, valorificând informația din fragmentul citat. 20 de puncte

În redactarea textului, vei avea în vedere următoarele repere:

- formularea tezei/ problematicii puse în discuție; 2 puncte
- menționarea poziției pe care o ai față de teză/ problematică; 2 puncte
- enunțarea și dezvoltarea corespunzătoare a două argumente adecvate poziției adoptate; 12 puncte
- formularea unei concluzii pertinente; 2 puncte
- utilizarea corectă a conectorilor în argumentare; 1 punct
- respectarea precizării privind numărul de cuvinte; 1 punct

Subiectul al II-lea _____ (10 puncte)

Prezintă, în minimum 50 de cuvinte, caracterizarea personajului principal, evidențiind două mijloace de caracterizare folosite în text.

Deveneam un adolescent dificil, cu bizarerii și idei absurde. Sunt convins că fără apariția ei „în viața mea“, în anii de liceu, aș fi pierdut definitiv contactul cu lumea reală. Citeam toată ziua și o mare parte din noapte, descoperind, din aproape în aproape, întregi familii de poeți (căci citeam în primul rând poezie), pe care îi exploram apoi individual, împrumutând cărți de la vreo patru biblioteci la care eram abonat. Tot ce-mi plăcea rețineam foarte ușor și, în pauze, pe când colegii mei jucau ping-pong pe catedră, eu umpleam tabla cu versuri din Verlaine sau Eluard. La franceză și latină alcătuieam fraze cu exemple bizare. Dacă trebuia să conjug un verb în propoziții, scriam de pildă „Floarea neagră văzu vulpea transparentă" sau „Eu lovesc verdele cu o vacă de piersici", având grijă ca, formal, exercițiul să fie corect. Bineînțeles că sărmanele profesoare înlemneau.

Dar învățam foarte bine și luasem niște premii la „concursurile de creație", așa că mă lăsasem cu toții în pace. Mă socoteam uneori condamnat și îmi disprețuiam profund colegii. Scriam, desigur, și eu versuri în niște caiete, îmi începusem și un jurnal, pe care atâta l-am recitat încât aproape că îl știu și-acum pe dinafară.

Fiecare lectură nouă era pentru mine o nouă viață. Am fost, pe rând, cu toată ființa mea, Camus, Kafka, Sartre, Căline, Bacovia, Voronca, Rimbaud și Valery. Abia observam ce se petrece în jurul meu. [...]

Mircea Cărtărescu, *Gemenii*

Subiectul al III-lea _____ (30 de puncte)

Redactează un eseu, de minimum 400 de cuvinte, în care să argumentezi apartenența la simbolism a unui text poetic studiat la clasă.

În elaborarea eseului, vei avea în vedere următoarele repere:

- evidențierea a două trăsături care fac posibilă încadrarea textului în simbolism;
- prezentarea a două idei/ imagini poetice relevante pentru imaginarul simbolist;
- prezentarea a două elemente de compoziție și limbaj (de exemplu: temă, motiv literar, secvențe lirice, elemente de prozodie, relații de simetrie/ opoziție, arii semantice, leitmotiv, figuri semantice-tropi etc.) prin referire la opera poetică studiată.

Notă!

Ordinea integrării reperelor în cuprinsul eseului este la alegere. Pentru conținutul eseului, vei primi 18 puncte (câte 6 puncte pentru fiecare cerință/ reper). Pentru organizarea discursului, vei primi 12 puncte (părțile componente - introducere, cuprins, încheiere - 3 puncte; logica înlănțuirii ideilor - 3 puncte; abilități de analiză și argumentare - 3 puncte; claritatea exprimării - 2 puncte; respectarea precizării privind numărul minim de cuvinte - 1 punct).

În vederea acordării punctajului pentru organizarea discursului, eseul trebuie să aibă minimum 400 de cuvinte și să dezvolte subiectul propus.

Pentru redactarea întregii lucrări, vei primi 10 puncte (utilizarea limbii literare - 3 puncte; ortografia - 3 puncte; punctuația - 3 puncte; așezarea în pagină, lizibilitatea - 1 punct).